

Ob slovesu

DRAGI SLOVENSKI ROJAKI,

ko se po treh tednih vračam v domovino, vam izrekam pristrčno zahvalo za tako topel in prijateljski sprejem in za tako lepa srečanja na različnih krajih Avstralije. Posebno se zahvaljujem našim slovenskim dušnim pastirjem — p. Baziliju, p. Valerijanu, p. Janezu in p. Cirilu, ki so me povabili na pastoralni obisk in pripravili cerkvene slovesnosti v treh slovenskih cerkvah: v Sydneyu, Melbournu in Adelaidi, pa tudi na več drugih krajih, kjer so slovenske maše. Zahvaljujem se tudi gospodu dr. Mikuli, ki že tako dolgo deluje v Avstraliji, sestram frančiškankam Brezmadežne, odborom naših slovenskih društev, klubov in domov, pevcem, narodnim nošam in vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri naših srečanjih. Domov odhajam z najlepšimi vtisi in izročil bom vaše pozdrave povsod v domovini.

Namen mojega obiska je bil, da bi se osebno srečal z vami in vam prinesel pozdrave iz domovine, da bi поблиže spoznal kraje in razmere, v katerih živite, vam dal vsaj za kratek čas košček domovine, ko sem vam oznanjal božjo besedo v domačem jeziku, z vami molil in obhajal evharistijo v materinem jeziku, se z vami pogovarjal in poslušal vaše pripovedovanje in vaše pesmi. Izredno sem vesel tega, kar sem videl in doživel med vami.

Prosim vas, ohranite, utrdite in poživite dragoceno

dediščino, ki ste jo prinesli s seboj: močno in živo vero ter trdno zaupanje v Boga, povezanost s Cerkvijo, molitev, prejetje zakramentov in obisk nedeljske maše, poštenost v življenju, dobroto, zvestobo, prijateljstvo in pravo krščansko ljubezen med seboj; in globoko zakoreninjenost v slovenskem narodu, kulturi in ljubezni do rodne domovine in materinega jezika. Bogu sem hvaležen, da ste dosegli tako lepe uspehe v življenju in si zgradili nov dom v daljnem svetu. Tako ste si ustvarili košček domovine v Avstraliji in prosim vas, pomagajte si med seboj in sodelujte z vso iskrenostjo, odprtostjo, poštenostjo in zvestobo, da bi ta slovenski in krščanski življenjski ohranili in ga utrdili. Božji blagoslov naj spremlja vas in vaše družine, posebno tudi vaše otroke! Marija Pomagaj naj vas varuje in prosi za vas!

Pristrčno pozdravljam vse, zlasti še tiste, ki jih osebno nisem mogel srečati in pa bolne ter ostarele. Spominjal se vas bom v molitvi in vi molite za nas doma! Ostanimo med seboj povezani kot ena družina!

Bog z vami!

Sydney, 18. februarja 1983

+ Alojzij Šuštar

ljubljski nadškof in metropolit

RAZEN obiska maše v delovnik, je bila našim očetom in materam najobičajnejša postna pobožnost – molitev žalostnega rožnega venca; nazivali so jo tudi “petero krvoprelitje Gospodovo”. Na to ime nas spominja stara slovenska rožnovenska pesem, ki se je glasila:

Prvokrat je Jezus kri preлил,
ko je krvavi pot potil.
Gledaj ti, duša žalostna,
ko si le ti drago plačana!
Nisi s srebrom, nisi z zlatom,
s samo sveto rešnjo krvjo:
usmiljeni Bog, le usmili se, Gospod.

In potem sledi: Drugokrat je Jezus kri preлил, ko je krvavo bičan bil . . . itd.

Ljudske postne pobožnosti

Zanimivo je, da so po tem “peterem krvoprelitju” Gospodovem” nastali tudi naši najstarejši križevi poti, ki so imeli samo pet postaj. Tak križev pot se je ponavadi začel na kakem važnejšem križišču v mestu in trgu ter se po natančno izmerjeni daljavi končal izven mesta ali trga pri “božjem grobu”. Vsaka postaja tega “pota Gospodovega trpljenja” je imela steber ali kako znamenje s sveto podobo ali vsaj s posebno črko ali napisom, kot n. pr. v Kranju. Posebno znan je bil ljubljanski “pot Gospodovega trpljenja” od Židanovega klanca na Poljanah do Božjega groba v Štepanji vasi.

“Pot Gospodovega trpljenja” se je ljudem tako priljubil, da so novejši čas na istem kraju marsikje predelali pet postaj v sedanji križev pot štirinajstih postaj ali pa so ostale še iste stare postaje, toda pri vsaki postaji molijo po tri postaje sedanjega križevega pota.

Kjer so opravljali križev pot zunaj, so često spotoma peli tudi sveti rožni venec. Pa tudi sicer naši ljudje rožni venec kaj radi pojo, zlasti kadar jih je več skupaj zbranih. Na Notranjskem se rožnovenska pesem glasi takole:

Tri rožce so zbrane
za verne kristjane,
en venček spleten,
v čast Mariji posvečen.
Cel svet se je tresel,
ko je Jezus križ nesel,
ko je Jezus križ nesel,
ko je za nas krvavi pot potil . . .
(ko je za nas bičan bil . . . itd.).

Poleg križevega pota in žalostnega dela svetega rožnega venca, so se naši verni predniki spominjali Gospodove “martre” še v posebnih premišljevalnih molitvah. Najbolj znana in priljubljena taka molitev je bila tako imenovani “zlati očenaš”, ki je prisrčen, sočuten pogovor med Marijo in Jezusom. Poznali so ga skoraj po vsem Slovenskem, posebno lep pa je bil na Koroškem.

NA GORO KALVARIJO . . .

MOLIMO te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim svetim križem svet odrešil!

Cerkveni mrak razsvetlujejo le lučke, prižgane pred postajami križevega pota. Žalostna je pesem, s katero spremljamo Jezusa na bridkem potu trpljenja. Še orgle se le pritajeno oglašajo, kot bi se bale, da bodo preglušile udarce kladiv na žeblje v ranah . . . Glejte, Gospod gre mimo nas, sklonjen pod križem – pridite, molimo! Prva postaja in druga in tretja in četrta, ki je Marijina žalost . . . vse do štirinajste, ko še zadnjič poklekneemo ob svetem grobu, potrti in vendar potolaženi . . .

Ali ste že pozabili, preljubi, kaj smo nekoč še z otroškimi očmi strmeli v podobe trpljenja? Po svoje smo tedaj čustvovali z Odrešenikom. Ali nas je križ

lastnega življenja rer odtrgal od Njegovoga križa? Ali je Kristus res trpel le za tistih nekaj starcev in stark, ki zdaj z drhtečim glasom odgovarjajo duhovniku, ki ga ministranti s križem in svečami spremljajo od postaje do postaje? Ali se nam ne ljubi več pripogniti kolena tedaj, ko je Gospod padel pod križem in ko so ga v odrešenje vsega sveta dvignili na Golgoti nad zemljo? Naši očetje in matere so nekoč cele noči premolili v premišljevanju Jezusovih smrtnih bridkosti, v postu in mrazu in nespečnosti. Zakaj smo zdaj tako gluhi za cerkvena oznanila, ki nas vabijo k postnim pobožnostim, da počastimo Kristusovo zadnjo, težko pot?

Pozabili smo "zlato očenaš" Jezusovega trpljenja, ta čudoviti pogovor med Marijo in Jezusom: "Marija leži v ta svetli kamri na svoji beli postelji. Pride sam Jezus k njej: 'O, moja mati, ali čujete ali spite?' — 'Jaz ne čujem in ne spim. V takih čudnih sanjah ležim. Meni se je nocoj sanjalo, da so prišli hudi ajdi, hudi Judje, so te zvezali in k starodavni vodi peljali, kjer je težki križ pokopan. Težki križ so ti na rame naložili'. . ." — Tako našteva Marija Jezusove muke in Sin ji odgovarja: "O, mati moja! Vaše sanje so resnične, moje martre so strašne. . ."

Le spomin je še ostal na pasijonske procesije s prizori Jezusovega trpljenja; potisnili smo jih v zgodovino, kakor bi Kristusovo odrešilno delo nehalo pred nekaj stoletji, kakor bi nam njegova smrt danes ne vedela nič več povedati. . .

Toda ne! Še se dvigajo Kalvarije po gričkih nad slovenskimi naselji — o, kolikokrat smo jih zaznamenovali z lastno krvjo v grozotnih časih minule vojske, ko smo po kolenih romali od znamenja do znamenja ter tako posvečevali križev pot tolikih bratov in sester. . .

Zgodnje je jutro in ni še zažarelo vzhodno nebo. In

to rojstvo dneva posvečuje ročni venec v tolikerih rokah — tam v hribu Kalvarije. Kdo ve, kako daleč so prišli ti romarji, očetje in matere in sinovi in hčere, da polože Bogu svojo žrtev pod križane noge. Tako so hodili stari očetje in matere in molitev nas družijo z njimi. Eno smo pred Bogom, živi in mrtvi, združeni ob križu.

Ali ni v tem posvečena vsa družina in skrivnostno povezana med seboj iz roda v rod?

In v postnih večerih, ko nam drsi rožni venec med prsti in smo na kolenih pred domačim križem! Postna pesem je zamenjala fantovski vrisk na vasi, kajti zdaj je čas milosti, zdaj je čas pokore. Kje so zgodbe svetega pisma, oče, da nam boš bral iz njih o Kristusovem trpljenju? Nasitil si svojo družino s težko pride-lanim kruhom telesa, daj ji zdaj še hrane božje besede! V tvojih rokah je blagoslov domače hiše in teža nebes. Nikdar nisi lepši kot takrat, kadar sredi družine klečiš pred Bogom. Iz tvojih rok bo nekoč Bog terjal duše tvojih otrok!

O, sveta skrivnost križevega pota, Kalvarije in rožnega venca!

Kristus gre mimo nas, sklonjen pod križem. . . Kje je ostal Simon iz Cirene? Glejte, v našem domu je: tale otrok, ta žena, ta mož, ta stavec, ki se je zdaj napotil proti cerkvi, da počasti spomin bridke poti na goro Golgote; vsak romar v procesiji, ki se pne na Kalvarijo, pomaga nositi Gospodu križ in vsak član družine, ki kleči pred domačim oltarjem, zatopljen v molitev rožnega venca. . . In končno vsak, ki voljno nosi svoj lastni križ, ki je del bremena križa Gospodovega.

Sveti postni čas! Čas trpljenja Gospodovega!

Tiha žalost je v nas, sklonjeni smo pred veliko Smrtjo, ki vodi v Življenje, sklonjeni pred prebodeno stranjo božjega Sina in solzami Matere božje, na kolenih pred Bogom, "ki je za nas križan bil. . ."

O.

Njegovo POSLANSTVO je bilo — BOJ,

Njegova VOLJA je bila — MIR,

Njegovo ŽIVLJENJE je bilo — ŽRTEV,

Njegova SMRT je bila — ZMAGA.

(Napis na nekem obcestnem križu)

Še eno šolsko leto je za nami

ŠOLSKO LETO 1982 se je za učence slovenščine skupaj z učenci ostalih 25 jezikov v sobotnih razredih državnih srednjih šol zaključilo novembra 1982. Bilo je vpisanih vsega okoli 6500 študentov na dvanajstih šolskih središčih širom Melbourn in Geelonga. To so bili vsi tisti, ki na svojih dnevniških šolah niso imeli pouka v izbranem jeziku.

Prvo soboto v novembru so dovršili maturantje, drugo študenti 11. letnika, tretjo pa vsi študenti od 7. do 10. letnika. Na zadnjo soboto so imeli učitelji (preko 300) seminar, na katerem so razpravljali ocenjevanje pri poučevanju jezikov.

Preteklo leto je mejnik v zgodovini naše Saturday School of Modern Languages (ust. leta 1939), ki je eden izmed oddelkov viktorijskega prosvetnega ministrstva. Celoten šolski sistem v Viktoriji je sedaj v reorganizaciji in tako tudi SSML. Posloviti so se morali nekateri supervizorji, učitelji in knjižničarji, ki so dolga leta vneto sodelovali v SSML in skupaj z drugimi dvignili ugled in posnemanje takega šolanja po Avstraliji. Ministrstvo je ugodilo zahtevam učiteljskih organizacij, da nastavijo na teh oddelkih avstralsko kvalificirane in registrirane učitelje z diplomami v jezikih. Za znižanje stroškov odpade plačevanje sobotnih nadur in učitelji rednega tedenskega pouka bodo ustrezno odškodovani s prostim časom med tednom. Nastavitev višje kvalificiranih učiteljev naj bi okrepilo povezavo sobotnega pouka z dnevno šolo.

Tekoče in predvidene reforme ne bi prizadele pouk slovenščine, ker nekateri učitelji imajo potrebne akademske in pedagoške kvalifikacije s prakso na avstralskih šolah. V pomanjkanju takih so potem upoštevani prekomorski učitelji z zadovoljivo tukajšnjo prakso.

V pregledu nazaj na šest let pouka slovenščine, ki je eden najboljših organiziranih in načrtanih tečajev, boljši od večine ostalih jezikov, je dati priznanje oblastem, ki so vedno krile vse stroške poučevanja: plače učiteljem, nakup knjig in učnega gradiva. Izdatki za slovenščino so znašali do sedaj preko stotisoč dolarjev. Iz kakega drugega vira ni bilo prejeta niti centa niti daril, ker ni bilo nikdar potrebe za to. — V drugih avstralskih deželah, ki so prevzele viktorijski sistem in ga morale prilagoditi svojih potrebam, je položaj lahko drugačen.

V letu 1982 je bilo število študentov slovenskega jezika zadovoljivo v Box Hillu, Maribyrnongu in na University High. Nekaj manj v Dandenongu. Težave so bile v Geelongu, kjer se je bivša učiteljica preselila v Kanado. Sedaj je ta razred prevzela ga. Štefanija Matkovič. Iz razgovorov s Slovenci v Geelongu je pričakovati vnaprej boljši vpis.

Večina drugih etničnih jezikov ima težave, ker nimajo dobrih učbenikov, dovolj učiteljev, *azrede pa prenapolnjene. Za študente slovenščine je to urejeno in edino važno vprašanje je dober vpis, če hočemo

održati slovenski jezik v avstralskih šolah.

Poučevanje se bo izboljšalo in olajšalo z večjim sodelovanjem staršev na razrednih sestankih. Starši so prvi, ki učijo svoje otroke. Vedo za šibkosti in lahko pomagajo tako otroku kakor tudi učitelju. Za letos je dodeljena še posebna denarna podpora za izdelavo novih učnih pripomočkov. Izkušeni učitelji bodo s prostovoljnimi delom izgotovili projekt, oblasti pa bodo krile stroške.

Kakor smo lahko zadovoljni s SSML, je delati na vpeljavi jezikov v redne dnevne šole tako, da dobijo učenci številčno šibkih jezikov zadosten pouk med tednom in prosto ob sobotah, kot študenti ostalih

Slovenski razred (učiteljica Nataša Vincent)
— Maribyrnong High School

predmetov. Ena izmed prikladnih rešitev tega vprašanja bi bila ustanovitev strateško določenih šol za pouk jezikov. Študente bi prepeljavali iz bližnjih šol na tak center s šolskim avtobusom tja in nazaj med rednimi šolskimi urami od ponedeljka do petka. – To bi takoj tudi povečalo število študentov maloštevilnih jezikov. Moje večletno zbiranje podatkov, analiza in posvetovanja glede slovenščine in ostalih jezikov v gornjem smislu, je eden izmed korakov naprej. Za študente raztresene na podeželju, pa učenje jezikov potom dopisne šole. Lansko leto je bilo to razpravljano in podprto na letni avstralski konferenci modernih jezikov. Vodja SSML g. Abiuso je podrobno predložil svoj predlog v gornjem smislu federalnemu senatnemu odboru v razpravo za določitev nacionalne jezikovne politike.

Od maturantov, ki so izbrali med drugim tudi slovenščino – pet leta 1981 in sedem leta 1982 – se niti eden ni vpisal na visokošolski študij humanističnih predmetov. Tako za poučevanje slovenščine na univerzah zaenkrat ni praktičnih izgledov pod sedanjimi pogoji poučevanja. Eden od pogojev je, da mora en predavatelj imeti najmanj šest slušateljev. Na Monash univerzi v Melbournu je v načrtu, da se v kombinaciji z drugimi npr. v študiju lingvistike ali drugih slovanskih jezikov, lahko delno obravnava in uči nekaj o slovenščini.

Poučevanje slovenščine na osnovnošolski stopnji je bilo urejevano s slovenskimi središči – z verskim središčem in s slovenskimi etničnimi društvi – in ti ga imajo pod svojo kontrolo. Danes nekateri to drugače postavljajo. A dokler prevladuje dosedanje mnenje pri klubih, bi to ostalo nespremenjeno. Poučevanje po etničnih središčih ima velike prednosti za njih in njihove učence, predvsem s pravo atmosfero.

Avstralske etnične šole od leta 1981 naprej prejemajo federalno podporo 30 dolarjev po učencu. Med njimi so vse slovenske etnične šole. Včasih so na razpolago upravičenim prosilcem tudi druge manjše podpore. Izposlovanje podpore je bila sprva iniciativa izobražencev iz kroga avstralskega multikulturalizma, ki nesebično delajo v korist prosvete. Sedaj predlaga vladí Australian Institute of Multicultural Affairs.

Slovenski žazred učiteljice Lucije Srnc (zgornja slika)
– Box Hill High School

Slovenski razred učiteljice Dragice Gelt (spodnja slika)
– Dandenong High School

Vprašanje vključevanja naseljencev so predvsem ekonomsko-socialne in politične narave in pravi čas preizkušnje je še pred nami. Za obstoj slovenskega jezika in kulture je avstralski multikulturalizem potreben, dokler se postavlja kot zadeva šolstva. Za vse drugo pa bo pokazal čas.

Šolanje je priprava na zaposlitev. Kakšno zaposlitev, je danes vprašanje. Živimo v času postopnega uvajanja nove tehnologije – mikro-elektronike, kompjutorjev, robotov, biotehnologije itd. – ki spreminja zastarelo in upadajočo industrijo v nekaj čisto novega. Take spremembe v strukturi industrije so nujne, da ne zaostanemo na svetovnem tržišču. Nova tehnologija bo omogočila nove proizvodnje, izdelki bodo

Slovenski razred
(učiteljica Štefanija Matkovič)
— North Geelong High School

bolj iskane v prihodnjih desetih, dvajsetih letih. O tem se mnogo razpravlja, a izzvenci tako: nekaj bo napraviti, toda ne takoj.

Staršem s tem ni dosti pomagano. Vendar so v šolstvu premiki na boljše in sicer v povečanju šolskih aktivnosti, izboljšanju učiteljevanja, predvsem pa v sodelovanju staršev. Med šolami so razlike in starši so stavljeni pred izbiro.

V predšolski dobi starši odločajo, ali dajo otroka v otroški vrtec ali ne. Primer iz njihove okolice bo verjetno odločil. Prvotako, ali je otrok premlad s petimi, ali prestar s sedmimi leti za vpis v osnovno šolo.

Vpis v osnovno in pozneje v srednjo šolo (gimnazijo ali tehnično) je verjetno odločilne važnosti. Potem imajo starši izbiro vpisa v lokalno državno šolo, ali pa bližnje privatne šole, kot so katoliške ali druge.

V državnih šolah je pouk sam brezplačen. Starši nosijo le manjše stroške za šolske uniforme, knjige ipd. Na privatnih šolah morajo starši doplačevati šolnino, ki je lahko na nekaterih šolah visoka. Federalna vlada bo letos preko School Commission podeljevala podpore šolam po učencu:

ŠOLE

	državne \$	privatne \$
Stopnja:		
osnovnošolska	1,692	338 — 677
srednješolska	2,687	537 — 1,075

Akademski standard poučevanja na šolah je različen in je težko potegniti meje. Starši otrok na državnih šolah, ki so povezani z aktivnostjo šole in se zanimajo, ne zaostajajo za privatnimi. — Za privatne šole na splošno velja, da je več discipline in se od študentov tudi več pričakuje.

Avstralska učiteljska federacija (150,000 članov) nasprotuje podporam privatnim šolam, ker so s tem prikrajšane državne šole. Nekaj je v tem tudi oportunističnega politiziranja. So taki, ki mnogo govorijo ali pišejo in favorizirajo državne šole, svoje otroke pa le vpišejo v privatne.

V Viktoriji je bilo vpisanih v osnovnih in srednjih šolah leta 1982 skupaj 811,984 učencev. Od tega je

boljši in cenejši, delo učinkovitejše. Delavci bodo morali biti boljše izobraženi kot doslej.

Avstralsko gospodarstvo je odvisno od vladne politike in opozicije, javne uprave, vendar je del odgovornosti na poslovnih krogih, delavskih, strokovnih organizacijah in drugih.

Danes imamo okoli 700.000 brezposelnih (9.5% vse delovne sile), ki so voljni in sposobni za delo ter prejemajo brezposelno podporo. To sedanje število pa je v resnici še višje, ker je upoštevati takomenovano skrito brezposelnost. To so osebe, ki so izgubile službo, a nimajo pravice do podpore. En zakonski drug izgubi službo, a dohodki drugega so še vedno taki, da se lahko preživljata. Nekateri so samo delno zaposleni in njihov dohodek je znižan.

Današnjega stanja ni primerjati z veliko krizo 1930, ko je bila v Avstraliji 30% brezposelnost. Vendar je brezposelnost lahko tragedija, socialno zlo in gospodarska izguba. Odpustitev starejših delavcev-hranilcev družine prizadene celo družino. Mladi ljudje brez stroke ali delovne izkušnje so v nevarnosti, da sploh ne bodo zaposleni.

To velja na splošno za vse, a še posebno so lahko prizadeti novonaseljenci, ki so se v novem okolju v letih obilja s pridnostjo dobro znašli. Sedaj manj, ko smo v obdobju težkih časov. Najdejo se godrnjači, ki sicer priznavajo naseljencem, da so prispevali populizaciji in izboljšali tržišče, sedaj pa odvzemajo delo. To je zmotno, ker novonaseljenci so prijeli za vsako delo, ki ga domačini niso hoteli, ali pa znali opravljati.

Šolstvo danes ne zmaguje zahtev časa. Da se ohrani povprečno visok življenjski standard, bo imeti tako šolanje in treninge v strokah in veščinah, ki bodo naj-

bilo v privatnih šolah 227,203 učencev. — Letošnji vpis v viktorijske državne šole je nižji za okoli 13,000 učencev, kar je v nasprotju s privatnimi šolami, ki imajo zvišan prirastek za 5000 učencev. Tako je letos okoli 29% vseh učencev v privatnih šolah.

Ko študent dopolni petnajsto leto starosti, je vprašanje izstopa iz šole in zaposlitve, ali pa nadaljevanje šolanja. — Če ima študent voljo do dela in možnost zaposlitve, pa se ne uči rad, naj pusti šolo. Sčasoma se lahko premisli in znova nadaljuje študij. V zrelih letih se lahko vpiše na univerzo brez dokončane srednje šole.

Kogar veseli študij, naj nadaljuje v 11. in 12. letnik, ali se pa odloči za kakšen tečaj za poklicno usposabljanje. — Starši dobivajo sedaj tudi več denarne pomoči za študirajoče otroke. Davčne olajšave do skupnega dohodka \$12,250 so \$870 po študentu, ki se z višjim dohodkom progresivno zmanjšujejo.

Starši, ki potrebujejo informacije glede šolanja, ali finančno pomoč, naj se obrnejo na šolo ali šolski center. Danes mnogi ne vedo, kaj jim pripada, a je na njih da vložijo prošnjo ob pravem času in tako dobijo, kar jim po pravici gre.

Za one študente, ki želijo nadaljevati študij ter vključiti srednješolsko izobrazbo s polaganjem HSC, je to vredno truda. Pridobijo si kvalifikacije za nadaljevanje na visokih šolah, če dobro polagajo izpite. Za

mnoge službe so oproščeni sprejemnih izpitov.

V letu 1982 je v Viktoriji zaključilo srednjo šolo okoli 63,000 študentov. Od teh je bilo 26,000 kandidatov za HSC. Padlo jih je na izpitih okoli 8,000. Od uspešnih kandidatov gre na visokošolski študij 16,000 študentov. Od 37,000 študentov, ki niso delali HSC, se računa, da jih ostane okoli 20,000 do danes brez dela.

V zagovor onih, ki niso uspešno položili izpitov, bi rada povedala iz svoje prakse poučevanja maturitetnih razredov na srednjih šolah, pa tudi ocenjevanja študentov na univerzi, da mnogokrat ni toliko vprašanje znanja kot pa spretnost v polaganju pismenega izpita v treh urah. To je posebna spretnost. Zlasti otroci naseljencev so oškodovani.

Dober korak naprej bo predvidena letošnja sprememba standardizacije, ki bo zmanjšala prednost predmetov kot sta obe matematiki, fizika in kemija. Bolj bo izenačeno s humanističnimi in komercialnimi predmeti, kjer je bilo doslej težko dobivati odlične rezultate. Lansko leto je uspešno položilo HSC izpite okoli 70% študentov. Letos bo standard izpitov tako prikrojen, da jih bo položilo okoli 80%.

Vedno bolj so potrebni novi vladni programi — iz šole na delo, ki naj pomagajo izšolani mladini uspešen prehod v delovno življenje.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

*

Nihče, tudi noben odlok vlade, nobena ustanova nam ne bo ohranila naše zavesti in z njo naše slovenščine, če mi sami kot starši ne vzgojimo nove generacije v zavesti, da je slovenskega porekla. (Senator Miša Lajovic)

*

POD KRIŽEM

Kako si truden, žaljen, ves razbit,
— kaj res tako so zadolženi naši vrsti? —
prek Tebe dre potop, vodovje smrti.

Noge šibijo se, srce je slabo,
da dnevu se temni pred Tabo,
da rana rani se odpira v ranah.

A že je luč nekje, nekje prav iz Srca —
iz školjke biserne že slišim spev: HOZANA!

Jože Cukale

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

O BOŽIČNIH PRAZNIKIH še nisem poročal. Polnočnico smo imeli v nedodelani dvorani. Seveda je spet zmanjkalo prostora za mnoge. Tokrat je prepeval mladinski zbor, pa tudi otroški zborček je prišel na vrsto, prav tako ljudsko petje. Res veselo presenečenje je bila skupina majhnih otrok, ki so pod vodstvom Sušnikove Miriam zapeli nekaj božičnih. Za božič so bile pri Sv. Rafaelu poleg polnočnice še tri svete maše. Pri glavni ob 9.30 je prepeval mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja, petje pa je na orglah spremljala njegova hčerka Marija. — Za božič so bile slovenske službe božje tudi v Wollongongu in Canberri, v Brisbanu in Surfers Paradise. Seveda nam je pomagal tudi dr. Mikula, ki se je tik pred božičem vrnil v Avstralijo.

Jaslice v cerkvi je letos prav posrečeno napravil p. Ciril. Nekaj noči dela je položil vanje, da so bile zares privlačne. Seveda je imel okrog sebe kopicu mladih pomočnikov, ki zlasti o praznikih radi priskočijo na pomoč.

ŠTEFANOVANJE v Auburnu je imelo lep obisk, a vendar ne toliko kakor običajno, ker so bile podobne prireditve še na drugih krajih. Sploh za praznike in novo leto ni manjkalo veselega razpoloženja, za kar je poskrbelo tudi gostovanje Otavija Brajka in njegove skupine iz domovine.

NAGRADE NA ŠTEFANOVANJU so pripadle sledečim dobitnikom: Prvo nagrado (jedilni pribor) je dobil Rudi Korpar. Druga nagrada (oljna slika "Kanal ob Soči") je šla Ivanu Košak iz Lake Heights. Tretja nagrada (kuharska knjiga) je pripadla srečki št. 390. Oseba je nagrado takoj dvignila in ni bilo prilike za beležiti imena. Četrto nagrado (pregrinjalo za dvojno posteljo) je dobil g. Bradač. Peto nagrado (pokrajinska slika - olje) je dobila Kristina Bajt. Šesto nagrado (stenska ura na baterije) je odnesel Bruno Krupička, sedma nagrada (šunkarica) pa je šla Milki Stanič.

Hvala vsem, ki ste kupili srečke in s tem znatno prispevali k našemu gradbenemu fondu. Hvaležni smo darovalcem dobitkov, ki so Rudi Kužnik, Evgen Brajdot, Marta Tomšič, Edvard Robnik in Janez Škraban.

JANUAR — MESEC PRIPRAV. Nismo se imeli časa oddahniti od božičnih praznikov, ko je že bilo treba pohiteti s pripravami za sveto birmo, za praznovanje 10-letnice naše cerkve in za blagoslovitev dvorane. Kar prehitro je prišel 29. januar, ko smo na sydneyjskem letališču sprejeli našega dragega gosta, nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Sledil je nepozabni dan, nedelja 30. januarja, ko se je zbrala množica — okrog tisoč rojakov — pod šotorom na dvorišču našega verskega središča. Saj niti cerkev niti dvorana ne bi sprejeli vse te množice. Poleg našega nadškofa je bil za to slovesnost navzoč tudi sydneyjski kardinal James Freeman, krajevni škof Beda Heather iz Blacktowna, Fr. Zadro (direktor katoliškega emigracijskega urada) in Fr. Frank Malone kot zastopnik avstralskega frančiškanskega provinciala. Med mašo je 28 fantov in deklet prejelo zakrament sv. birme. Po mašni daritvi je nadškof blagoslovil našo novo dvorano, nato je sledila akademija s številnimi nastopi. Vsem sodelujočim se na tem mestu iskreno zahvaljujem.

DVORANA — KONČANA? Tako vprašanje sem dobil že od marsikoga. Lahko bi rekel, da je končana v glavnem — toda, če hočem naštetih stvari, ki še čakajo dovršitve, jih bo zelo dolga vrsta... Hvaležen sem vsem obrtnikom, ki so zadnje tedne skupaj s prostovoljnimi delavci res pridno delali, da je bila

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

dvorana vsaj za silo pripravljena ob blagoslovitvi. Sedaj pa iste obrtnike lepo prosim, naj počakajo z računi! Zdaj v marcu imamo pred seboj polletno odplačilo dveh dolgov v skupnem znesku nekaj čez 8.000 dolarjev. To je zdaj glavna skrb, saj banka ne čaka.

Tako rojaki le vidijo, da še nismo "na konju" in bo treba še pošteno poprijeti. Upoštevajte naše skupne brige in radodarno darujte, da bomo kos temu odplačilu na oba dolga kakor tudi računom pri dvorani.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 20. marca ob 11:30 (cerkev sv. Beda, Red Hill). Ob isti uri je služba božja tudi naslednji mesec, 17. aprila. — Na velikonočno nedeljo bo pri vas izredna služba božja na istem kraju, toda ob šestih zvečer (3. aprila). — V bodoče bo služba božja ob času, ki si ga želi večina rednih obiskovalcev: ali ob 11:30, ali pa ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA: slovenska služba božja bo v nedeljo 20. marca in 17. aprila ob šestih zvečer. Kakor doslej, bo vedno v sestrski kapeli.

BRISBANE ima velikonočno službo božjo na sam praznik — nedelja 3. aprila, ob 11:30 v South Brisbane.

SURFERS PARADISE ima slovensko mašo na isti dan kot Brisbane, le da je ob sedmih zvečer.

WOLLONGONG ima praznično sv. mašo za veliko noč (3. aprila) ob petih popoldan v Villa Maria kapeli. Na njihovo redno mašo — 10. aprila — ne bomo imeli službe božje. Sledeča je torej v Wollongongu spet dne 8. maja.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na belo nedeljo, 10. aprila, ob šesti uri zvečer. Kot običajno v Hamiltonu. Sledeča maša bo 29. maja. Obakrat je po maši srečanje v dvorani s čajanko.

NAŠI POKOJNI

Prav na sveti večer, v petek 24. decembra ob osmih, je v bolnišnici v Mosman, N. S. W., umrl SLAVKO KOVAČIČ. Rojen je bil 4. maja 1907 v Veliki Gorici pri Zagrebu kot sin Martina in Olge r. Vršič. Živel je v sydneyanskem okraju Cammeray, poročen z Marico r. Furlani, po rodu iz Prvačine. Slavko je bil vojaški pilot in je kot tak služil 22 let v jugoslovanski kraljevi letalski sili, nato pa devet let pri angleškem vojnem letalstvu, tudi v Suez in Egiptu. Zadnjih nekaj let je bolehal in končno se je moral zateči v bolnišnico. Vdano je prenašal svoje trpljenje in nekaj dni pred smrtjo prejel tudi sveto maziljenje in sveto potnico, da je lepo pripravljen odšel s tega sveta. Njegova zadnja želja je bila, da bi še enkrat videl domovino. Ta želja se mu je izpolnila na boljši način, saj je odšel v svojo večno domovino. — Pogrebna maša za pokojnega Slavka je bila v jezuitski cerkvi Matere božje v North Sydneyu v sredo 29. decembra. Pogreb se je razvil proti Northern Suburbs krematoriju, kjer so se poslovili od njega tudi njegovi sobojevniki - letalci. Iskreno sožalje vdovi Marici in sorodnikom!

Dne 26. decembra je v Newcastle umrla ANA KALUDER r. Zelič. Mož Janez ji je umrl pred enajstimi leti. Pokojnica je bila rojena 26. julija 1908 v Št. Rupertu pri Celju, kjer živita še dva njena brata in dve sestri. Poročila se je leta 1930. Po vojni je družina

Sydney:
Nadškof
mašuje
pod
šotorom
na dvorišču
našega
verskega
središča

živila v taborišču Koflach v Avstriji, a od tam so jih premestili v Italijo v Bagnoli, leta 1949 pa so iz Neaplja na eni prvih ladij z begunci prispeli v Melbourne. Iz Bonegille so prišli v kraj Bega, N. S. W., kasneje pa se ustalili v Newcastle, kjer sta oče Janez in sin Denis pričela delati pri BHP (železolivarna), pokojnica pa se je zaposlila kot bolniška strežnica.

Pokojnica je imela veliko veselje s cvetjem in njen vrt je večkrat dobil prvo nagrado. Tudi drugim je rada postregla z rožami in sadikami ter je skrbela tudi za okrasitev farne cerkve v New Lambtonu, kjer so živele. V tej cerkvi je bila zanjo opravljena tudi pogrebna maša: v sredo 5. januarja sta somaševala domači duhovnik Fr. Mackie in dr. Mikula. Pokop je bil na Sandgate pokopališče.

Naše sožalje sinu Denisu, ženi Robin ter vnukom Pavlu, Mateju, Petru in Emi-Jane.

KRSTI

David Van Eck, rojen v Jeddah, Soudi Arabia, kot sin Marcela in Kristine r. Asterstater. Botra sta bila Ave Maria Leonard in Geoff Leonard, katerega je pri krstu zastopal Stanko Asterstater. — Merrylands, 9. januarja 1983.

Michelle Emilia Marie Gostan, Westmead, N. S. W. Oče Ivan, mati Maria r. Chatterjee. Botra sta bila Pierre Jean Marc Ghislan Thomas in Marie Thomas. — Merrylands, 22. januarja 1983.

Katarina Julijana Kancilja, Bankstown, N.S.W. Oče Miroslav, mati Marjetka r. Homan. Botra sta bila Marija in Vinko Ovijač. — Merrylands, 6. februarja 1983.

Anton John Falež, Chapman, A. C. T. Oče John, mati Sue r. Roberts. Botra sta bila Roland in Vivian Zontsich. — St. John Vianney, Warramanga, A. C. T. — 12. decembra 1982.

POROKE

Brian David Galbraith, rojen v Sydneyu, in **Lidia Lavtar**, rojena v Sydneyu, hčerka Rafaela in Frančiške r. Polončič. Priči sta bila Ray Lawrence Galbraith in Zvezdana Lorber. — Merrylands, 12. februarja 1983.

Dušan Markočič, rojen v Wollongongu kot sin Antona in Zorke r. Marinič, in **Sonja Maria Leghissa**, rojena v Wollongongu kot hčerka Renata in Franke r. Mandič. Priči sta bila Edward Konrad in Julie D. Leghissa. — Villa Maria, Wollongong, 12. februarja 1983.

SPOVEDOVANJE ZA VELIKO NOČ je vselej pred sveto mašo ves postni čas in na veliki teden pred obredi. Opravite sveto spoved že zgodaj in ne odlašajte do zadnjega dne pred praznikom samim!

POSTNI IN VELIKONOČNI SPORED:

20. marca, peta postna (tiha) nedelja:

8:45 dop. — zakrament sprave za veliko noč.
9:30 dop. — služba božja pete postne nedelje.
CANBERRA, 11:30 dop. — redna mesečna maša.
WAGGA-WAGGA, ob 6 uri zvečer — slovenska služba božja v sestrskem samostanu.

27. marca, šesta postna (cvetna) nedelja:

8:30 dop. — spovedovanje za veliko noč.
9:30 dop. — blagoslov zelenja in butaric, procesija v cerkev in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona po svetem Luku.

30. marca, velika sredo:

Ob sedmih zvečer — sveta maša in priprava na veliko noč.

31. marca, VELIKI ČETRTEK:

Ob sedmih zvečer — sveta maša zadnje večerje, umivanje nog, prenos Najsvetejšega v "ječo", nato češčenje.

1. aprila, VELIKI PETEK:

Ob treh popoldan — opravilo velikega petka z branjem pasijona, češčenjem kriza in svetim obhajilom. Izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu.

2. aprila, VELIKA SOBOTA:

Ob 2. in 5. uri popoldan blagoslov velikonočnih jedil.
Ob sedmih zvečer blagoslov ognja in velikonočne sveče ter krsne vode, sveta maša velikonočne vigilije, nato Vstajenje, procesija in zahvalna pesem.

3. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA:

8:00 zjutraj - zgodnja sveta maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi.

9:30 dop. — SLOVESNA SLUŽBA BOŽJA VELIKONOČNEGA PRAZNIKA.

11:00 dop. — pozna služba božja.

BRISBANE, 11:30 dop. — praznična služba božja.
WOLLONGONG, 5:00 pop. — praznična služba božja.
CANBERRA, Red Hill, 6:00 zv. — praznična služba
SURFERS PARADISE, 7:00 zv. — praznična služba

10. aprila, druga velikonočna (bela) nedelja:

9:30 dop. — služba božja naše skupnosti.
NEWCASTLE, 6:00 zv. — praznična služba božja.

17. aprila, tretja velikonočna nedelja:

9:30 — služba božja naše skupnosti.
CANBERRA, 11:30 dop. — mesečna služba božja.
WAGGA-WAGGA, 6:00 zv. — slovenska služba božja.

P. VALERIJAN

Spomini škofa Leniča

V decembru je škof dr. Stanislav Lenič napisal te vrstice, pa so prišle žal prepozno za decembrsko številko MISLI. Četudi kasno, jih objavljamo zdaj, saj so polne lepih spominov na srečanja, kakršna smo v tem mesecu doživljali tudi z nadškofom dr. Šuštarjem. Upajmo, da je tudi naš letošnji visoki gost odnesel iz Avstralije toliko lepih spominov, kot tistikrat pisec tega pisma. Eno lahko rečemo: težko bo v spominu posekal dr. Leniča . . .

KMALU bo minilo deset let, kar sva s patrom provincialom Marijanom Valenčakom bila pri Vas na obisku. Še vedno v duhu gledam vse kraje, ki sem jih takrat obhodil. Začeli smo v Sydneyu, kjer je bila blagoslovitev nove cerkve sv. Rafaela, birma, misijon. Vse je bilo tako slavnostno razpoloženo, toliko lepih srečanj smo imeli, toliko pristrčnih razgovorov. Vsi ti dragi obrazi so mi še vedno v spominu. Iz Sydneya smo obiskali Wolongong, Brisbane, Mount Iso in še nekaj manjših naselbin, kjer bivajo Slovenci. Potem smo šli na pot prek Canberre proti Melbournu, kjer smo skupaj doživeli veličasten evharistični kongres, pri katerem so sodelovali tudi naši Slovenci. V cerkvi sv. Cirila in Metoda, ki jo je štiri leta prej blagoslovil koprski škof Jenko, smo se ob tridnevni duhovno prenavljali, nato pa imeli pod milim nebom na velikem dvorišču Baragovega doma svoj evharistični kongres v malem in veliko slovensko birmo.

Po kongresu smo šli na dolgo pot proti Adelaidi. Tam še niste imeli svoje cerkve, imeli pa ste že svoje skromno središče, ki Vam ga je pripravil pater Bazilij. Zelo sem vesel, da je patru Janezu uspelo zgraditi novo cerkev, ki Vam jo bo v februarju blagoslovil slovenski metropolit in nas nadškof dr. Šuštar. V duhu bom med Vami navzoč. Iz srca čestitam slovenski skupnosti v Adelaidi in okolici, ki se bo odslej lahko zbirala v cerkvi, ki ste jo sami zgradili.

Tudi obiska na otoku Tasmaniji, ki je del Avstralije, ne morem pozabiti. Tudi v ta daljni košček sveta je zašel slovenski človek, ki se je tako veselil našega obiska iz domovine.

V okolici Melbournu smo obiskali vrsto naselbin s slovenskimi rojaki, Geelong, Morwell itd. Povsod so bile lepe naše slovenske maše in srečanja po njih. Še danes dobivam voščila za praznike s teh krajev od dobrih ljudi.

Moja pot se je zaključila v zahodnem Perthu. Takrat se je ozračje že ohladilo in imam zato še toliko lepše vtise.

Dragi rojaki! Moj obisk v Avstraliji ni bil samo veselje za Vas, ampak veselje in lepo doživetje tudi za mene. Trudili smo se vsi, da bi se tiste dni kot verni kristjani globlje zavedli svojega krščanskega poklica, se utrdili v veri svojih očetov in mater, obenem pa poglobili tudi svojo slovensko zavest in povezavo z domovino.

Od dne do dne sem bolj občudoval Vaše duhovnike, ki že dolga leta delajo in živijo med Vami. Videl sem njihov čisti idealizem. Nikjer niso iskali sebe in svojih koristi, pač pa so povsod in vedno bili kakor služabniki Vaše vere. Kakšne romane bi nam lahko pisala pater Bazilij in pater Valerijan, če bi hotela opisati vse, kar sta v teh letih storila, ne samo v verskem, temveč tudi v narodnem in socialnem oziru za Vas. Pater Bazilij ni zastonj dobil odlikovanja angleške kraljice, česar smo se tudi doma iz srca razveselili.

Dragi slovenski bratje in sestre! Iz srca se veselim z Vami, da Vas bo letos obiskal naš ljubljanski nadškof, ki Vam bo prinesel pozdrave iz domovine in božji blagoslov. Tudi on prihaja med Vas zato, da bi Vas utrdil v veri in slovenskem prepričanju, da bi dal ob blizu priznanje Vašim duhovnikom, da bi z Vami molil in se veselil ob blagoslovitvi že tretje slovenske cerkve na avstralskih tleh. Sprejmite ga z veseljem in spoštovanjem kot Gospodovega odposlanca in zvestega sina naše slovenske domovine!

Vsem sydneyjskim slovenskim vernikom, graditelju cerkve sv. Rafaela patru Valerijanu, našim dragim sestram frančiškankam Brezmadežne, iskreno čestitam ob prvem jubileju Vaše cerkve, ki naj bo še naprej Vaše priljubljeno središče.

Mati Marija, Slovencev mati in kraljica, naj srečno vodi življenja čolnič vsakega izmed Vas!

Prisrčno Vas vse v Gospodu pozdravlja
Vaš vdani

+ STANISLAV LENIČ

Ljubljana, decembra 1982.

PO POROČILIH je bil zadnji božič na Slovenskem tako množično praznovan kot še zlepa ne. Seveda pa je bil praznik popolnoma odsoten v ljubljanskem radiu in na televiziji. Le obmejni Slovenci so ga imeli priliko doživljati tudi po radiu in televiziji: na Primorskem iz Trsta, na Gorenjskem iz Celovca, na Štajerskem in v Prekmurju z Dunaja in Budimpešte.

Nadškof ljubljanski in metropolit dr. Alojzij Šuštar je bil na tržaškem radiu v predbožični oddaji, kjer ga je novinar med drugim vprašal tudi o tem, kdaj bosta božič in verske oddaje radia in TV dejstvo tudi v Sloveniji. Takole se je glasil odgovor: "Načenjate zelo boleče vprašanje. Bolj bi bil vesel, če vam ga ne bi bilo treba postaviti, vendar je tudi to vprašanje izraz naše resničnosti . . . Božič je v Sloveniji navaden delovni dan. To sprejemam kot dejstvo, do katerega je prišlo pred dolgimi leti v težkih razmerah; najbrž teh težkih razmer nihče ni vesel. Srečnejši bi bili, če bi se to dejstvo kot spomin na hude čase spremenilo, kot se je že marsikaj drugega spremenilo. Samo dve dejstvi sta v človekovem življenju nespremenljivi: rojstvo in smrt. Vse drugo se v življenju spreminja in je spreminljivo. Trdno upam, da se bo tudi to dejstvo spremenilo in da bomo mogli praznovati božič kot dela prost dan. To upanje smo izrazili slovenski škofje tudi v svoji božični poslanici. Ko se za to zavzemamo, nikakor ne pomeni to, da hočemo komu vsiljevati svoje versko prepričanje. Pametna in dobra rešitev v tem smislu bo še marsikaj uredila in ublažila, kar vsako le-

to boleče vstopa v zavest vernih ljudi ravno okrog božiča.

Kar pa zadeva radio in televizijo, namreč, kakšni so izgledi, možnosti, moram reči, da ne vem. Želja, da bi imeli tudi verni dostop, je zelo močna: so tudi nekatera znamenja večjega razumevanja za to, da bi našli obliko, ko bo verski svet kot družbena resničnost in velik ter pomemben del naše družbe navzoč tudi na radiu in televiziji. Zares je težko razumeti, če so že vse druge komponente – kot se vi izražate – umetnost, kultura . . . pri tem navzoče, le verski svet je skoraj popolnoma izključen. Zame je to predvsem vprašanje enakopravnosti vseh v družbi ter v javnih sredstvih družbenega obveščanja, in nikakor ne kakšne verske propagande ali vsiljevanja verskih prvin komur koli, ali iskanja priložnosti za versko polemiko, ki bi jih prinesel radio ali televizija. Res ne vem, kje bi bila težava, če bi sprejeli dejstvo, da je toliko in toliko vernih sestavni del naše družbe in da imajo izredno željo in tudi pravico, posebno ostareli in bolni, saj bi na ta način mogli doživeti božič, mašo, verski praznik. Prepričan sem, da se bo dalo po pametnem in odkritem ter skupnem prizadevanju to in ono urediti . . ." (Družina, Ljubljana 2. jan. 1983)

Že mnogo let se slovenski škofje s svojimi verniki trudijo iz "bi" napraviti "bo", pa jim doslej še ni uspelo.

V KOPRU so lani pretovorili okoli 2.190.000 ton blaga in s tem presegle načrt za 30.000 ton. Dočim je kontejnerski prevoz zaostal, je bilo pretovorjenih generalnih tovorov in tovorov lesa veliko več, kot pa so predvidevali. Koper, naše okno v svet, je za Slovenijo zares velikega pomena.

NOV DOPRSNI KIP se je 12. decembra pridružil ostalim na Erjavčevi cesti v Novi Gorici. Odkrili so ga goriškemu rojaku, dolgoletnemu profesorju srednjeveške zgodovine na ljubljanski univerzi, dr. Milku KOSU. Po naročilu Zgodovinskega društva za Severno Primorsko je kip izdelal akademski kipar Negovan Nemeč.

O DOLGOVIH, ki jih z ostalimi jugoslovanskimi republikami nosi na hrbtu tudi Slovenija, od doma ni dosti poročil. Tam govore in pišejo samo o neki "krivdi vseh", ki zdaj vsem narodom – razen najbrž oblastnikom – zateguje pasove. Varčevanje in odlična organizacija samoupravljanja naj bi Jugoslavijo kar skoraj čudežno v kratkem času rešila dolgov. Tuji časopisi pa o finančnem jugoslovanskem problemu pišejo bolj zaskrbljeno. V nemškem tisku smo brali tole: Jugoslavija se prve štiri mesece tega leta sooča z izredno težkim gospodarskim položajem. Od okoli 5,4 milijard dolarjev, ki jih mora vrniti za

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

dolgove v tujini, jih zapade nekako 80% v prvih štiri mesecih. V Beogradu komaj kdo verjame, da bi Jugoslavija, ki ima uradno 19 milijard dolarjev dolgov na Zahodu, zmogla ta napor brez pomoči svojih upnikov. Ta mučni položaj spet stavlja vprašanje, ali bo morala po Poljski in Romuniji tudi Jugoslavija pokriti dosedanje dolgove s tem, da bo naredila nove.

Mnogo znamenj kaže na to, da so Jugoslaviji že lani podaljšali rok za povrnitev dela njenih obveznosti. Tudi lani je namreč moral Beograd plačati v tujini na posojila okrog 5,4 milijarde dolarjev. Od te vsote so obresti plačali točno, za posojila pa so dali okrog 60% denarja zahodnonemški denarni zavodi z novimi posojili, kar ni nič drugega kot stare dolgove spremeniti v nove, torej odložitev plačilnega roka...

KAVA, KAVA, le kaj bi brez nje! Pred novim letom si jo v Sloveniji lahko kupil po trgovinah le po 10 dkg, in njena cena se je sukala okoli 790 dinarjev. Pod roko in za višjo ceno pa je bila seveda tudi na razpolago. Je pa lani Slovenija uvozila le 4400 ton kave, kar je samo 40 odstotkov načrtovane količine. Za letos načrtujejo, da bodo uvozili 8600 ton tega dragocenega zrnja, pa že vse nekam tako kaže, da bo ostalo pri pobožni želji...

V **NOVI GORICI** je sredi adventnega časa koprski škof dr. Janez Jenko končno posvetil novo cerkev.

Po številnih prošnjah, ki so se vrstile na oblasti v dobi nad dvajset let, je končno novogoriška verska skupnost dobila svoje svetišče. Za slovesnost posvetitve so napolnili prostorno zgradbo do zadnjega kotička.

Cerkev je v rekordnem času zgradilo splošno gradbeno podjetje Primorje iz Ajdovščine, likovno pa jo je opremil akademski kipar Stane Jarn iz Kočevja.

Cerkev že stoji, za enkrat seveda še na dolgovih, ki delajo skrbi koprskemu škofu. Zato je hvaležen za sleherno pomoč tudi iz zdomstva.

"**ČEZ MEJO**" gre veliko manj ljudi, odkar so začele veljati odločbe o obveznem depozitu. Carinska uprava je objavila, da je novembra 1982 prestopilo mejo 491.418 domačih ljudi, leto poprej v istem času pa skoraj milijon več. Pa tudi prestopi meje z maloobmejnimi potnimi listi, kot ga imenujejo, je precej usahnil. Po omejitvenih ukrepih lanskega novembra je z maloobmejnimi potnimi listi prestopilo mejo 262.955 ljudi, leto poprej pa še enkrat toliko. Vse izgleda, da predpisi državi ne bodo v korist, ampak v škodo in izgubo.

RIBNIŠKEMU podjetju RIKO je gospodarska zbornica Jugoslavije podelila zlato plaketo za izredne dosežke na gospodarskem področju. Ribničani so gadje, kar priznajmo! Ljubljana je najbrž kar zelena od grde nevoščljivosti...

**TUDI TO LETO POLET : 8. JUNIJA
MELBOURNE/SYDNEY — LJUBLJANA**

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije:

Iz Melbourn: 8/6/83 ob 09.25 AM

Prihod v Ljubljano: 9/6/83 ob 04.55 zjutraj

Iz Sydneya : 8/6/83 ob 12.40

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 5733

STAR pregovor pravi: "Z Bogom začni vsako delo in ti bo lepo uspelo!" S temi besedami pričujem letošnje prve vesti v naš mesečnik MISLI.

Prav v začetku leta se je za nas Slovence Južne Avstralije in nasploh za vse avstralske Slovence zgodilo toliko lepega, ki nam bo vsem ostalo za vedno v spominu.

V naši adelaidski verski skupnosti sta 9. januarja prvič pristopila k Gospodovi mizi brata Ricky in David Pistor. V primerjavi s Sydneyem ali Melbournom je čudno slišati, da sta samo dva prvoobhajanca. Vendar je bilo slavje pristrčno in za prvoobhajanca doživetje. Želimo, da bi vedno ostala povezana s Cerkvijo in da bi redno prejemale zakramente.

Dne 7. januarja sta stopila na skupno pot **Anna Marija Pungercar**, hčerka poznanih staršev in velikih dobrotnikov naše nove cerkve – Ivanke in Lojzeta Pungercar, ter Anin izvoljenec **David Oliver Brown**, iz avstralske družine Petty Herme in Ronajda Keitha (že pokojni) Brown, Gawler. – Novoporočencema želimo božjega blagoslova in razumevanja v življenju!

Dne 12. februarja pa je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar podelil zakrament svete birme trinajstim slovenskim otrokom. Želimo našim birmancem, da bodo dobri in vzorni kristjani, zvesti Bogu in slovenskemu narodu.

Sveta birma je bila zvečer ob 5:30, po končanem bogoslužju – bil je zadnji v stari anglikanski cerkvi – pa je bil družabni večer v cerkveni dvorani, ki je bila za to priliko vsekakor premajhna. Kljub temu, da smo bili na tesnem, je vendar bilo prijetno.

TRINAJSTI FEBRUAR 1983 bo ostal nam vsem v Južni Avstraliji še v posebno lepem spominu. Ta dan je naš visoki gost iz domovine, nadškof dr. Alojzij Šuštar, blagoslovil našo novo cerkev svete Družine. Slovesnost se je pričela ob petih popoldne ob prisotnosti adelaidskega pomožnega škofa dr. Philipa Kennedyja, bivšega oskrbnika Adelaide p. Bazilija iz Melbourn, pp. Valerijana in Cirila ter zlatomašnika dr. Ivana Mikula, drugih duhovnikov-gostov, naših sester iz Melbourn (s. Silvestre, s. Monike in

s. Maksimilijane) in številnih vernikov. Med zastopniki državnih in krajevnih oblasti naj posebej omenim rojaka senatorja Miša Lajovica, ki je prav za to slovesnost priletel iz Sydneya.

Na to slovesnost smo se pripravljali z velikim veseljem in velikimi upi. Bil je zares prijeten večer brez vročine, tako v cerkvi pri pomenljivem bogoslužju kakor kasneje v dvorani Slovenskega kluba, ki je naša soseda. Res veliko rojakov se je zbralo k slovesnosti iz Adelaide in vseh koncev Južne Avstralije.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem, ki so se odzvali vabilu. Prav posebna zahvala pa seveda našim rojakom iz Adelaide in bližnje okolice, ki so toliko žrtvovali z denarjem in delom, da je prišlo do slavnostnega dne. Bog naj povrne zlasti vsem obrtnikom, ki so brezplačno delali ure in ure pri gradnji. Če bi hotel vse naštet, bi vzel p. uredniku v MISLIH preveč prostora. Upam pa, da bo za veliko noč oz. za belo nedeljo že napravljena plošča z imeni vseh dobrotnikov z darovi ter plošča z imeni prostovoljnih delavcev.

Posebno bi se rad zahvalil našemu pevskeemu zboru, ki se je tako lepo potrudil za ubrano petje pod vodstvom g. Jožefa Šterbenca. Zahvala tudi mladini, ki je sodelovala pri blagoslovu. Res lepo je bilo videti toliko narodnih noš, ki so nam vsem v ponos.

Lepo se zahvalim Slovenskemu klubu, ki nam je za to priliko odstopil dvorano, za sleherno sodelovanje in veliko razumevanje. Sosedje smo, zato upam in želim, da bi začeli bolj sodelovati. Tudi novi g. predsednik je to pokazal. Resničen je pregovor: V slogi je moč! In naša moč bo zelo velika, če bo sodelovanje.

Lepo se zahvalim kvintetu Planinka iz Berrija za prijetne melodije med sporedom v Domu. Iz take daljave so se potrudili med nas.

Vsem, ki ste poskrbeli, da nismo bili lačni po končanem bogoslužju, prav tako Bogu povrni za obilno in dobro postrežbo. No, in končno tudi vsem, ki ste kakorkoli pomagali z darovi ali delom za novo cerkev in ob priliki slovesne blagoslovitve.

Bogoslužni razpored v novi cerkvi ostane po starem urniku: ob delavnikih je sveta maša zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa dopoldne ob 9:30. Zapovedani prazniki imajo večerno mašo ob 7:30.

Spovedovanje je pol ure pred pričetkom vsake maše. Zdaj za velikonočne praznike bo posebno spokorno bogoslužje na cvetno nedeljo med mašo.

V postnem času je vsak petek zvečer po sveti maši križev pot. Starši, ne pozabite na to pobožnost! V velikem tednu je prilika za sveto spoved vse dneve razen na velikonočno nedeljo, ko ni spovedovanja.

Na **veliki četrtek** imamo zvečer ob sedmih spomin na zadnjo večerjo, po maši pa bomo molili za duhovniške poklice.

Na **veliki petek** je strogi post. Zvečer ob šestih je bogoslužje velikega petka. Na **veliko soboto** bodo po starem običaju družine ves dan molile pred Najsvetejšim v božjem grobu. Zvečer ob šestih bomo imeli bogoslužje velike sobote, nato vstajenje. Ob treh in po večernem bogoslužju je blagoslov velikonočnih jedil. Če je po družinah še kaj slovenskega duha – ne pozabite na to lepo navado: blagoslov velikonočnih jedil!

Na **veliko noč** je slovesna sveta maša ob 9:30 dopoldne. Med mašo bo prepeval cerkveni pevski zbor.

Rojake v **Berriju** bom obiskal na cvetno nedeljo. To je zadnja nedelja v mesecu marcu. Bo lepa prilika za velikonočno spoved. – Naj se na tem mestu tamkajšnjim rojakom tudi iz srca zahvalim, da so nadškofu ob obisku Berrija priredili tako prijeten sprejem.

Radijsko oddajo v priredbi verskega središča lahko poslušate vsako drugo in zadnjo sredo v mesecu. Je zvečer ob osmih na valu 5 EBI FM.

Verouk za mladino, ki je bila že pri birmi, se bo prišel v mesecu maju. Bo enkrat na mesec po nedeljski maši, v dogovoru z mladino.

Ne pozabite na novi naslov, ki je pod glavo te naše rubrike!

P. JANEZ

Nadškof Šuštar, škof Kennedy in duhovščina – prvičrat zbrani okrog oltarja nove adeliadske cerkve

V božjih očeh ima trpljenje večjo vrednost kot vse drugo, kar more človek velikega, važnega in dobrega storiti. Trpljenje je najvišje in najboljše, kar more božja previdnost človeku v to življenje poslati, odkar si je Sin božji prostovoljno iz ljubezni do nas trpljenje izbral, da nas z njim odreši.

Zapomnimo si: Žrtvi sledi blagoslov! Čim težja žrtev, tem bogatejši blagoslov za nas same in za druge, med katerimi živimo. – Zato je človek, ki veliko trpi, blagoslov za vsako hišo in za vsak kraj, kjer prebiva. Tudi žrtvam našega naroda sledi blagoslov. Nikar ne dvomimo o tem, čeprav morda s svojimi umrljivimi očmi tega blagoslova še ne vidimo, saj je mnogo svetih in zveličavnih reči, ki jih ne opazimo, pa vendar so v dušah. Ne dvomimo torej, temveč zaupajmo tedaj, kadar težo žrtve najhuje čutimo!

Škof dr. Gregorij ROŽMAN

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$500.— N.N.; \$100.— Dr. Mark Goby;
\$50.— N.N.; \$44.— Peter Kern; \$39.—
Marija Umbranzas; \$31.— Alojz Golja;
\$29.— Štefan Vuk; \$28.— Ivan Vuksinič;
\$24.—N.N.; Franc Pongračič; \$20.—
Marija Nekrep, N.N., Roman Uršič, Robert C. Mejač, N.N., Anton Požar, Milan Beribak, Peter Bizal, Anica Mukavec, N.N.; \$15.— Janez Krušec; \$14.—Mira Berenyi, Marija Paunič, Štefan Zalik, Anica Smrdel, Franc Plesničar Jr., Milan Prosenik, Bernard Brenčič, Dr. Zvonimir Hribar, Ivan Figar, Ivan Barič, Jože Grilj, Pavla Čučko, Bojana Penko, Franc Danev, Štefan Kočar, Franc Magdič, Ivan Cirej, Ema Simčič, Anton Kosi, Frances Mulej, Maks Hartman, Tereza Kaiser, Jožica Paddle, Vinko Prinčič, Jožefina Bralitch, Mario Jenko, Maria Zai, Jožefina Kunek, Anton Cevec, Alojz Schiffler, Pavla Zemljak, Antonija Šabec; \$12.— Rado Škofic; \$10.— Julka Mrčun, Vanda Sperne, Franc Pozvek, Franc Brenčič, Marija Peršič, Jože Simčič, Jože Slavec, Francka Anžin, Mario Saksida, George Marinovič, Rafael Koren; \$9.— Alojz Hrast, Jožef Kastelic, Zorko Abram, Ivan Petelin, Frančiška Vekar, Anica Pegan, Albin Smrdelj, Anton Urbas, Janez Albrecht, Nikolaj Bric, Tilka Matjašič, Emil Zajc, Ivan Prpič, Nino Burlovič, Ivan Slavec, Roza Franco, Antonija Poklar, Davorina Guštinčič, Danica Perko, Danila Štolfa, Mihael Dekleva, Ivanka Dekleva; \$8.— Stanko Pevc, N. N., Leo Muller; \$7.— Andrej Grlj, Anton Lackner, Alojz Jakša, Marija Špilar, Ivan Lapuh, Franc Vodopivec; \$6.— Anton Bavdek, Mara Catana, Lojzka Vučko, Vinko Marn, Ivan Kavčič, Irena Grassmayr, N. N., Karolina Čargo, Ana Renner, Marija Debelak, Jože Brožič, Štefan Kolenko, Stane Furlan; \$5.— Alda Šuber, Jože Senčar, Štefan Boelckey, AnnaMaria Colja, Albin Gec, L. M. Martin, Fanica Lasič, Felix Lužnik, Friderik Nemeč, Tinka Urh, MarijaBizjak, Rudolf Simonetič, Marta Suša, Janez Virant, Maria Kraševc, Maria Myeda, Janez Vidovič, Vinko Tomažin, Adolf Samsa, Ana Horvat, Elizabeta Car, John Stajnko, Alojz Žagar, Mirko Cizerle, Anton Mršnik, Milena Birska; \$4.— Jožef Jež, Franc Rolih, Terezija Cresi, Matija Štukelj, Petrina Pav-

Florence L. Barclay:

Desem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(DESETO POGlavJE: IZPOVED)

Naposled je Jane spregovorila: »Garth, je res? Ali res želite, da bi vam bila... da bi vam bila to?«

»Res, draga,« ji je odgovoril blago in glas se mu je od premagovanega ganotja rahlo tresel. »Vsaj prišel sem semkaj zato, da vas prosim to. Zdaj vas nimam več kaj prositi, ljubljena... Vi ste moja žena! Nobena obljuba, noben obred vas ne bo mogel narediti bolj mojo, kot ti trenutki čudovite zveze...«

Jane se je obrnila in ga pogledala.

Se nikdar ni videla česa tako sijajnega, kot je bil v tem trenutku Garthov obraz. Te bleščeče oči so jo prebudle kot meč: rada bi jih bila pokrila z rokami, rada bi ga bila prosila, naj je ne gleda, ko je govoril z njo.

Z enim kolenom je pokleknila na kamnito klop, z laktmi se naslonila na rob ograje ter si z dlanmi zakrila oči. Prizadevala si je, da bi bila mirna, ko mu je odgovorila:

»Iznenadili ste me, Dal... Sicer sem res opazila, da ste bili polni neke nenavadne pozornosti do mene in da je najina skupna ljubezen do glasbe povečala najino prisrčnost in je med nama okrepila tisto zaupnost, ki se mi je zdela samo izraz pristnega in iskrenega prijateljstva... Priznam, da sem vaše prijateljstvo cenila bolj kot vsa druga — to je pa tudi vse... Naj vam odkrito povem: mislila sem, da mi boste nocoj pripovedovali kaj zaupnega v zvezi s Paulino Lister. Vsi so prepričani, da vas je njena ljubekost osvojila. In tudi jaz sama sem mislila tako.«

Jane je umolknila.

»No v redu,« je odvrnil Garthov glas mirno, z veselim prizvokom, »zdaj veste nekaj drugega.«

»Dal, tako ste me iznenadili, presenetili! Ne morem vam odgovoriti nocoj, morate mi dati časa do jutri dopoldne.«

»Toda, ljubljena,« ji je rekel nežno, »saj ni potrebno, da odgovarjate in tudi ni potrebno, da bi vas jaz kaj spraševal. Mar ne uvidite, da sta bila vprašanje in odgovor izrečena malo poprej? Oh, ljubljena, vrnite se k meni in sedite sem!«

Jane se ni premaknila.

»Ne,« mu je rekla. »Ne morem vas pustiti v prepričanju,

da je stvar že dokončno odločena. Iznenadili ste me in izgubila sem glavo. Priznam, da je to neodpušljivo. Toda, dragi prijatelj, zakon je resna zadeva in ne samo stvar čustev. Najvažnejša v zakonu je njegova trdnost in trajnost, zato potrebuje trdne temelje, ki bodo lahko prenesli vse preizkušnje vsakdanjega skupnega življenja. Toliko zakonov sem spoznala od blizu! Pri nekaterih družinah sem živela dalj časa, pri drugih sem bila za krstno botro njihovim otrokom. Ko sem tako spoznala zakonsko življenje, sem sama pri sebi sklenila, da bom ta korak naredila le, če bom popolnoma prepričana. Ne čudite se torej, da vas prosim za dvanajst ur premisleka.»

Garth je molče poslušal ta njen govor.

Sedel je na nadzidku in s hrbtom obrnjen proti jezeru ter nagnjen naprej, je nekaj časa poskušal gledati Jane v obraz, toda zakrivala ga je njena dvignjena roka. Prekrižala je koleni in ju objela z rokami ter se pozibavala naprej in nazaj toliko časa, da je obvladala tisti nagon, ki ga je silil, da bi silovito nastopil. Spet je želel postati miren, zato je skušal svojo pozornost zaposliti z povsem neznatnimi stvarmi. Opazil je rdečkasti madež, ki ga je bil napravil na beli terasi sinoči, ko je hodil tod v rdečih nogavicah, in sam pri sebi sklenil, da bo poslej vedno nosil le rdeče nogavice. Spraševal se je, ali mu jih bo pletla Jane. Nato je preštel vsa okna na pročelju ter štel, koliko jih je med njegovim in Janinim. Končno je začutil, da se ima spet popolnoma v oblasti.

»Premila,« ji reče, »povejte, mar me malo poprej niste dobro razumeli?«

»Oh«, je odgovorila Jane skoraj trdo, »ne zahtevajte od mene, da brskam po svojih čustvih! Zakon je resna zadeva, ne pa čustvo! Če zares želite ravnati tako, da bo za oba najbolj prav, potem vas prosim: vrnite se čimprej v hišo in nocoj mi niti besedice več ne črhnite o tem! Malo prej ste rekli, da boste jutri okoli enajste odšli v cerkev preizkusit orgle. Okoli pol dvanajstih bom tudi jaz prišla tja. Poslušala bom, kako igrate. Opoldne boste lahko odslavili tistega, ki vam bo gonil meh in takrat se bova lahko pogovorila. Zdaj me pa, prosim, pustite pri miru, ker ne morem več vzdržati. Moram biti sama.«

Garth je razklenil roke in Jane ja začutila, da je z eno roko prijel za rob njene obleke. Potem je naenkrat sklonil svojo temno glavo in šepetal: »Poljubljam svoj križ!« ter neskončno nežno in spoštljivo poljubil rob Janine obleke.

Trenutek kasneje je bila sama. Prisluhnila je korakom, ki so se oddaljevali; slišala je, kako so se vrata salona odprla in spet zaprla.

Spet se je vrnila tja, kjer je malo prej klečal Garth, ko ji je govoril.

Bila je popolnoma sama. Napetost teh zadnjih trenutkov je pojenjala. Obe roki je pritisnila na svoje prsi, tja, kjer je počivala ljubljena glava... Garth jo je vprašal, če je razumela. O, kako ne bi razumela!

(Prihodnjič nadaljevanje)

lič, Tomaž Možina, Miloš Abram, Ivanka Študent, Tony Lovrec, Elio Simčič, Jožef Kalc, Branko Lenšček, Ivanka Jerič, Antonija Sankovič, Antonija Tomšič, Davorin Zorzut, Nada Lauko, Anica Kuri, Ana Kakša, Marija Butkeraitis, Janez Znidaršič, Mario Vihtelič, Anton Vidmajer, Pavla Žnidarič, Majda Skubla, Mira Josipovič, Franc Patafta, Jožef Lenarčič, Katarina Hartner, M. J. Hartner, Marcela Bole, Albin Kurinčič, Adolf Kolednik, Jože Horvat, Ivan Šuštarčič, Darko Butinar, Antonija Kozole, Frank Rozman, Franc Prosenik, Luka Korčec, Jože Vuga, Valentina Papagna, Zvonko Gornik, Milan Vran, Franc Erpič, Dušan Novak, Pavel Zavrl, Jože Grabnar, Franc Baša, Emil Sosič, Marija Bertonec, Boris Topolovec, Ludvik Lumbar, Drago Jakovac, Franjo Briševac, Jadranka Tonc, Edvard Persič, Peter Bizjan, Anica Sivec, Sonja Trebše, Pavlina Pahor, Jožefa Mikuš, Ana Špacapan, Marija Velišček, Iva Urbas, Anton Jesenko, Lidija Bole, Franc Matjašič, Jože Juraja, Alojz Seljak, Janez Turk, Pavla Bernetig, Ema Bacchetti, Janez Kucler, Ivan Zlatar, Elio Simčič, Marija Laurenčič, Franc Šabec, Danica Petrič, Frank Wagner, Franc Bresnik, Jurij Tomažič, Jožef Šterbenc, Leopolda Križman, Eva Wajon, Vlado Kutin, Jana Čeh, Ana Dranginis, Frank Frančič, Ivanka Kastelic, Frank Frigula, Franc Ižanc, M. Maglica, Jože Božič, Olga Meziniec, Anton Šajn, Ivan Jenko, Ivanka Ban, Antonija Vučko, Marija Štavar, Ivanka Slavec, Milan Kavič, Martin Pečak, Jože Oblak, Marija Birska, Rozalija Cenčič, A. F. Valher, Jurij Bogdan, Marija Telich, Franc Murko, N. N., Franc Kastelic, Jožef Jakob, Štefanija Vitez milija Kregar, Frančiška Čebir Rezelj, Evgen Benc, Gracijar Ilijana Razboršek, Rafaela F. Migliacci, Mario Kranjc, Ge. Ida Zorich, Jože Podboj, J. Maria Slokar, Karlo Štražar, Hinrichsen, A. Luksetič,

IT'S
IN
EVERY
PAGE

BOC
Ostr'

+ V Baragovi dvorani pod cerkvijo smo se zbrali z nadškofom dvakrat. Po nedeljski maši smo imeli tam domačo zakusko in vsakdo je imel priliko gostu stisniti roko ter spregovoriti z njim par besed. Na sobotni večer pa smo imeli najprej za gosta odrski spored, nato je sledila domača čajanka.

+ Pri sobotni akademiji so po mojem kratkem uvodu pozdravile nadškofa deklince v narodnih nošah, v imenu naše skupnosti pa je spregovoril dr. Franc Mihelčič. Nastopila je Slomškova šola (Pahorjeva Anita se je spet odrezala!), Glasniki, folklorna skupina društva "Planice", zaigrali mladi godci . . . Iz Geelonga smo si izposodili Katarinco Persič za deklamacijo (M. Klopčič: Mary se predstavi) in njenega brata Davida za recitacijo Gregorčičeve pesnitve o sv. Cirilu in Metodu. Seveda je tudi Boletova Marcela s svojimi verzi nadškofu v čast prišla na svoj račun.

Če sem koga pozabil, naj mi oprost. Vsekakor smo nadškofu pripravili veselje in spomine na obisk med nami.

+ Naj se na tem mestu iskreno zahvalim vsem, ki ste v Melbournu in drugod kakor koli pomagali, naj bo pri bogoslužju ali pri izvenckerkvenih prireditvah, da je vse lepo poteklo. Zahvala tudi vsem našim društvom, ki so dr. Šuštarja povabila v svojo sredo.

+ Nadškofa sem — kot že omenjeno — odpeljal v Adelaido, kjer sem bil prav vesel srečanja z mnogimi starimi znanci in bil priča blagoslovitve nove cerkve. Toliko let sem prihajal redno tja, da mi je Adelaida še vedno zelo pri srcu. Tamkajšnji rojaki so res lahko ponosni na svoje svetišče svete Družine.

+ Nadškofa sem tudi spremljal na njegovi zračni poti iz Adelaide v Perth, kjer se je pri maši nabralo ljudi za polno cerkev. Tudi tam je slovensko društvo nadškofu v svojem Domu pripravilo prijetni večer. Odbor ga je tudi naprosil, naj blagoslovi dvorano, ki so jo nedavno kupili od R. S. L. Seveda jim je rade volje ustregel.

Naj gre moja zahvala tudi vsem rojakom v Perthu za lepo sodelovanje pri tem našem nepozabnem obisku.

+ Natiskali smo posebne podobice v spomin kronanja Marije Pomagaj, kakor tudi podobice v spomin nadškofovega obiska. Nekaj jih še imamo. Kdor bi želel imeti katero, naj nam sporoči, pa mu jo bomo z veseljem poslali.

V dvorani bodo nekaj časa na ogled fotografije — za naročilo po želji.

Ker je velika noč že na prvo aprilsko nedeljo in je ta dvojna številka pozna, naj že tu objavim tudi

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED.

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (27.marca) — Maša ob osmih v cerkvi, ob desetih pa v lepem vremenu pri votlini na prostem. Pred mašo blagoslov butaric, oljk in zelenja. Blagoslovljene oljčne vejice bomo razdeljevali, za otroke pa po možnosti le napravite butarice. Nekaj jih bodo imele pred mašo naprodaj članice Društva sv. Eme.

Veliki četrtek (31. marca) — Obhajanje spomina zadnje večerje in ustanovitve presvete Evharistije z večerno mašo ob pol osmih. Pred in po bogoslužju prilika za velikonočno spoved.

Veliki petek (1. aprila) — Dan spomina Jezusove odrešilne smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bo pobožnost križevega pota na dvorišču pred votlino (v slučaju dežja v cerkvi). Prilika za spoved.

Ob treh popoldne obredi velikega petka: molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov. Po obredih skupni obisk božjega groba v luški votlini. Prilika za spoved.

Velika sobota (2. aprila) — Prilika za spoved je ves dan, samo pokličite patra iz Baragovega doma. Pomenljive obrede velikonočne vigilije bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu na prostem pri votlini. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode . . . Branje beril. Obnovitev krstne obljube, ali pa bomo

Nadškof dr. A. Šuštar je pravkar izvršil kronanje MARIJE POMAGAJ

morda prisostvovali krstu, Maša velikonočne vigilije, po njej domači običaj VSTAJENJA s procesijo, ki jo bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim. Nato bo blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko.

Velika noč (nedelja 3. aprila) – Maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem) in ob petih popoldne. Pred vsemi mašami spovedovanje, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (4. aprila) – Ta dan je nedeljski spored maš: ob osmih in ob desetih. Pred vsako mašo je še prilika za velikonočno spoved.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, East Keilor, Avondale Hts. . .) ima priliko za velikonočno spoved na **sredo velikega tedna (30. marca) od osmih zvečer dalje**. Cerkev Srca Jezusovega, St. Albans.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, Footscray . . .) bo imela slovensko spovedovanje na **sredo velikega tedna (30. marca) od 5:30 do 7 ure zvečer**. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, Clayton, Bentleigh in East Bentleigh, Dandenong . . .): Slovensko spovedovanje bo na **torek velikega tedna (29. marca) od 7 – 8 zvečer**. Cerkev sv. Jožefa, Springvale.

GEELONG in okolica: Priliko za slovensko velikonočno spoved boste imeli na **veliki petek (1. aprila) ob sedmih**. Cerkev svete Družine, Bellpark.

MORWELL in okolica: Rojaki Gippslanda bodo imeli slovensko spovedovanje v **ponedeljek velikega tedna (28. marca) ob sedmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell.

WODONGA – ALBURY in okolica: Velikonočna spoved bo na **cvetno nedeljo (27. marca) ob petih popoldan**. Sledila bo naša redna slovenska maša. Cerkev Srca Jezusovega, Wodonga.

TASMANIJO bom obiskal v povelikonočni dobi ali pa za začetek maja. Za datum se bomo še pogovorili.

+ Najprej bi pri porokah rad omenil in popravil pomoto v novembrski številki lanskega letnika: Vogrinčičeva Anica iz North Sunshine ni poročila Štefana Glivarja (ta je bil priča pri poroki!), ampak njegovega brata Janeza Glivarja. Kaj vse se zgodi uredniku in kronistu! No ja, je pa zato mladi poročni par še en-

krat prišel "v cajtenge"! Naj ne bo zamere, da mi je tiskarski škrat tako grdo zamenjal imeni!

Naslednje poroke so tele: Dne 11. decembra sta v cerkvi sv. Petra in Pavla v Geelongu stopila pred oltar **Benjamin Lozar** in **Ankica Mušič**. Ženin je rojen že v Geelongu in je dolga leta ministriral pri tamkajšnji slovenski maši, nevestin rojstni kraj pa je Bačko Središte. – Dne 22. januarja sta se v slovenski cerkvi v Kew poročila **Karl Vrečko** in **Romana Damiš**. Karl je bil rojen v Ptujju in krščen na Ptujski gori, nevesta pa je iz Hermancev ter krščena pri Sv. Miklavžu. Kot majhna deklica je prišla s starši in sestricama v Avstralijo in se vsa leta udejstvovala pri mladini našega verskega središča. – Dne 19. februarja je **Livio Benedos** pred našim oltarjem pričakal svojo izbranko **Sonjo Ašenberger**. Ženin je prišel s starši iz severne Italije (Monfalcone), nevesta pa je iz slovenske melbournske družine. Poročil sem njuna starša in jo krstil – zdaj pa je že nevesta . . .

Vsem parom iskrene čestitke z najboljšimi željami na življenjsko pot!

+ Zadnji krst leta je bil pri nas dne 19. decembra: za **Štefana** bodo klicali sinka **Slavka Kocjančiča** in Marije r. Peteh, ki so ga prinesli iz Templestowe. – Novo leto smo pričeli s krstom (1. januarja) punčke, ki je razveselila družinico **Stojana Brne** in **Brune r. Kinkela**. Prinesli so jo iz Cheltenhama, klicali pa jo bodo za **Dorothy**. – Dne 15. januarja je krstna voda oblila **Ivono Zoro**, ki je nova članica družine **Jureta Božaniča** in **Mirjane r. Ivanov**, Spotswood. – Naslednji dan (16. januarja) pa je bil krst **Andreja Patrika**, ki ga je prinesla h krstu družina **Miroslava Bergoča** in **Cvetke r. Paravan**, Vermont South. – Naj omenim še zadnji krst v naši cerkvi: dne 20. februarja je postal božji otrok pri našem krstnem kamnu **Mark Adrian**, ki ga je Bog podaril družinici **Jožefa Tomazič** in **Elizabete Marije r. Martin**, Langwarrin.

Obilo blagoslova vsem malčkom in njih družinam!

+ Zmanjkalo mi je prostora, zato bom o naših pokojnih – **Ani Krušec**, **Juliški Sneider**, **Elizabeti Perko** in **Jožefu Pekolju** – podrobneje poročal prihodnjiki.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

Kaj pravite

Slovenska izseljenska matica že tri tedne gostuje pri avstralskih Slovencih. Nastop v slovenskem društvu v Canberri je bil načrtovan že v Sloveniji, vendar se je na slavnostni otvoritvi novega doma "Triglav", 11. decembra v Sydneyu, pripetil političen incident. Predsednik slovenskega društva iz Canberre Marjan Kovač je v "čestitki" Triglavanom grdo žalil društvo, češ da se je prodalo "režimu" v SR Sloveniji. Matična delegacija je po incidentu takoj odpovedala načrtovani obisk v Canberri. (DELO, Ljubljana, 21. dec. 82/11)

Toliko je bilo o zadevi, ki je tako razburila duhove, v ljubljanskem DELU – dovolj, da je dvignilo zanimanje, kaj je na stvari. Dobil sem celo pismi dveh naročnikov MISLI (iz Nemčije in iz Avstrije), ki jima je DELO vzbudilo radovednost. Zaradi dolžine ne bom objavil celotnega pojasnila, ki ga je poslal uredništvu predsednik canberrskega društva Marjan Kovač – pa naj postrežemo vsaj z govorom, ki je dvignil prah ter sprožil za canberrski obisk S. I. M. in nastop ansambla Ottavia Brajka pogoje, katere je odbor canberrskega društva odklonil. – Vsekakor: naj bralci presodijo vsebino in si ustvarijo lastno sodbo!

Pozdravljeni, gospod predsednik, ugledni gostje, Slovenke in Slovenci ter drugi!

Lepo je videti tako množico zbrano skupaj iz daljnih krajev te dežele.

Gotovo so posamezniki prišli sem iz različnih razlogov, poteg prilike otvoritve tega Doma. Nekateri so izkoristili slučaj kot izlet v to prelepo mesto Sydney, drugi so prišli, da se pomerijo v balinanju itd. Sam pa sem prišel kot spremstvo naših balinarskih skupin in pa z namenom, da vam na kratko povem nekaj o Slovencih v Canberri.

Naše društvo ima kakih 120 odraslih članov, skupno z drobnico pa kakih 300. Kot dobri Slovenci se zavedamo, da pripadamo narodu, ki si je med prvimi na svetu svobodno in demokratsko volil svoje predstavnike na Gosposvetkem polju že kakih 1300 let nazaj, kar je dolgo pozneje postalo vzor in temelj današnjih demokracij v zapadnem svetu.

Čeprav je naš narod izgubil svoje demokratske pravice na stoletja, smo Slovenci v Canberri ponosni na svoje prednike in hvaležni novi domovini, da nam nudijo pravico do demokratičnega sožitja in svobodom-

selnosti po vzorcih naših prednikov, kar odseva v pravilniku našega društva.

Naša društvena pravila narekujejo, da je društvo nepolitičnega značaja in to nas ščiti pred kakršnim koli političnim ali strankarskim vplivom, ki bi nas hotel podvreči. Seveda moram poudariti, da se je naš društveni Dom zgradil, in se še širi, z muko posameznikov brez vsake zunanje pomoči, ki, če bi bila ponujena, bi gotovo v zamjenjavo zahtevala, da prodamo svoje duše in se s tem podvržemo političnemu in strankarskemu pritisku.

Kar sem rekel, se godi v Canberri. Žalostno pa je, da se to ne godi med vsemi slovenskimi skupinami, in še bolj žalostno pa je slišati, da se to ne godi niti med Srbi, niti med Hrvati, niti med Makedonci in drugimi narodi, ampak med Slovenci, ki se navadno smatramo nekaj višjega, bodisi po kulturi, ali vzgoji, ali politični zrelosti.

Toda rad bi vam zagotovil, da v Canberri 'Sloveni nismo na prodaj nikdar' in da bo naša slovenska zastava vihrala brez kakšnega koli političnega ali režimskega madeža, in to je nam v ponos.

POPLAVA BEGUNCEV se od zadnje vojne pa do danes še ni ustavila. Enkrat izbruhne tu in drugič tam, enkrat je bolj razsežna, drugič manj, vedno in povsod pa je boleče kršenje človeških pravic. Prinaša tisoče in tisoče družinskih tragedij, ločitev staršev od otrok, lakoto in bolezni. . . V zadnjih tednih smo videli slike človeških mravljišč beguncev, ki so morali nemudoma zapustiti Nigerijo. Preko Toga, kjer delujejo naši posinovljeni misijonarji, jih je vodila pot pri iskanju zave-tja po sosednjih državah. A vemo, da so begunci vse-lej tista stran, ki žalostno izgublja: vsem so v nadlego, nihče jih ne mara in noče sprejeti. . . Pa so tako po-trebni nesebične pomoči, ki bi ublažila njih žalostno usodo.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. bo v marcu obiskal tu-di Srednjo Ameriko: opraviti hoče pastoralni obisk pri vernikih Kostarike, Nikaragve, Paname, Salvador-ja, Gvatemale, Hondurasa, Beliza in Haitija. To bo že sedemnajsto potovanje sedanjega neutrudnega papeža zunaj Italije in že peto v Latinsko Ameriko. Tudi cil-je tega nameravanega potovanja je priporočil Mariji in molitvi vernikov vsega sveta.

OB OZNANILU tega zadnjega potovanja je že ka-nila tudi grenka kaplja na misijonarjevo pot. Haitska teroristična organizacija "Brigada Hectorja Rioba" je že javno zagrozila z atentatom na papeža in apostol-skega nuncija na Haitiju, če se papež pri svojem obi-sku v tej državi ne bo držal njenih navodil. General brigade Palangrin je v posebnem grozilnem pismu iz-javil, da se papež ne sme oddaljiti od nalog poglavarja katoliške Cerkve. Pa saj tega se papež Janez Pavel II. tudi vedno zaveda. Vprašanje je samo, kaj misli s tem vodja haitske teroristične organizacije.

"**SPEH-PATER**", znani belgijski redovnik pa-ter Werenfried van Straaten, je slavil svojo 70-letnico rojstva in 35-letnico izredne dobrodelne dejavnosti. Je oče svetovne dobrodelne ustanove "Cerkev v sti-ski" ("Kirche in Not - Ostpriesterhilfe" - KIN-OPH), ki je začela delovati v adventu leta 1947, "Špehpa-ter" pa je postal eden največjih beračev za sobrate in Kristusa v 20.stoletju.

Pred enim letom je oddal dobrodelno ustanovo v roke mlajšim močem, sam pa je ostal njen duhovni vodja.

Če koga zanima, kako se je patra-dobrotnika prijelo ime "Špehater", naj bo tu povedano: Ob začetku svoje akcije, v pomoč beguncem in izgnancem iz Vzhodne v Zahodno Nemčijo, je pater poprosil bel-

gijske kmete, naj vsaka kmetija spita za begunce po enega prašiča. Poziv je lepo uspel, njemu pa prinesel novo ime, ki se ga po tolikih letih še vedno drži.

PRISILNO DELO v prid države je v Rusiji v modi že iz časov boljševiške revolucije. Danes, po več kot 60 letih, je na prisilnem delu v Sovjetski zvezi še vedno nad štiri milijone obsojencev. Pa tu ne gre le za kriminalce, četudi večina med njimi spada v to sku-pino, saj število zločinov v Sovjetski zvezi narašča iz leta v leto. Med nesrečnimi obsojenci je na tisoče in tisoče političnih jetnikov - iz preprostega vzroka, ker ne soglašajo s komunizmom. Na tisoče jih je po taboriščih prisilnega dela zaradi vere. Poročila vedo povedati tudi o velikem številu Vietnamcev, ki jih je tamkajšnja vlada poslala v Sovjetsko zvezo kot žive devize za odplačevanje dolga, storjenega med revo-lucijo v Vietnamu.

Vsi ti prisilni delavci garajo za "slavo partije", ne-zaščiteni in brezpravni. Živijo in delajo skoraj brez sleherne zdravstvene zaščite - prava kopija nekda-njih Hitlerjevih uničevalnih taborišč. V tem zavze-ma danes prav Sovjetska zveza med vsemi deželami po svetu prvo mesto. Socialistična dežava, ki sebe vztrajno razglašča za osvoboditelja človeka, rešenika delavca in stvaritelja raja na zemlji - kako žalosten je komaj bežen pogled za njene kulise . . .

NOVI ZAKONIK CERKVENEGA PRAVA je raz-glasil papež Janez Pavel II. dne 25. januarja letos, po

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

dolgih letih napornega dela posebne komisije. V komisiji je vsega skupaj delalo nad 3000 ljudi iz 35 držav. Med njimi je bilo sto kardinalov, 78 škofov, 61 duhovnikov, 37 redovnikov in 19 laikov. Komisija je imela nad sto plenarnih zasedanj, 2667 sestankov, za katere so porabili 6375 delovnih ur. Večkrat v teku let so prosili za mnenje različne strokovnjake po svetu, posebej pa še krajevne škofo.

Prejšnji Cerkevni zakonik je razglasil papež Benedikt XV. na praznik vseh svetnikov leta 1917. Veljal bo še do letošnje adventne nedelje, 27. novembra, ko bo polnomočno stopil v veljavo sedanji.

V novem zakoniku je seveda čutili pokoncilskega duha, saj je zrastle iz njega. Poseben poudarek je na vlogi laikov v Cerkvi, na nov način je opredeljen zakrament zakona, kjer so poudarjeni osebni vidiki in življenjska skupnost ljubezni. Zelo so v zakoniku omejene dosedanje cerkvene kazni in dobile so bolj pastoralni značaj. Ob novem zakoniku pa bodo vse-kakor razočarani tisti, ki so pričakovali revolucionarne novosti, kot na primer odpravo celibata, razvezljivost zakona in še marsikaj drugega. Kaj takega je mogoče pričakovati samo nekdo, ki Cerkev in njenega nauka ne pozna. Teh pa je žal danes po svetu veliko, tudi med katoličani . . .

PEPELNIČNA SREDA v pravem pomenu besede je bila za Avstralijo letošnja pepelnica: gozdni požari so uničili v Viktoriji in Južni Avstraliji tisoče kvadratnih kilometrov gozda in cela naselja spremenili v pepel. Na stotine hiš je pogorelo, na tisoče goved in ovc je končalo v ognju, človeških žrtev pa je požar terjal do danes v Viktoriji 46, v Južni Avstraliji pa 28.

Pri vsej moderni tehniki — pa smo ob naravnih silah še tako neboljani in brez moči. Toda kaj ni skoraj potrebno, da pride od časa do časa nad nas kaka večja preizkušnja? Vzbudi nam zavest, da smo ena družina, katere člani si pomagajo med seboj — celo za ceno življenja . . . To so pokazali ti dnevi strahote in nesebične pomoči — celo naša predvolilna kampanja v vsej svoji brezobzornosti in mazanju na levo in desno je obstala za nekaj časa ter se umaknila na drugo mesto. Žal ne za dolgo . . .

■ **Z IMENOVANJEM** novih kardinalov, ki so na svečnico prejeli kardinalski klobuk, se je število kardinalov povečalo na 138, a 18 med njimi je nad starostjo za volitev papeža. Med kardinali sta tudi 87-letni administrator Julijanis Vaivods iz Letonske, ki je pod zasedbo Sovjetov, in francoski teolog Henri de Lubac.

Za kardinala je bil imenovan tudi zagrebški nadškof Franjo Kuharić, že tretji kardinal zapovrstjo na zagrebški stolici. Kot piše goriški "Katoliški glas", so Slovenci upali, da je zdaj na vrsti za kardinalski klobuk Slovenec, pa je očitno, da v danih razmerah hrva-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

ška Cerkev v Rimu več pomeni . . .

V sedanjem kardinalskem zboru je 71 Evropejcev, 14 jih je iz Severne Amerike, 23 iz Južne Amerike, 14 je Afričanov, 12 je Azijcev, štirje pa so iz Avstralije in Oceanije.

GOBAVCEV se je letos svet posebej spominjal na zadnjo januarsko nedeljo. Ta strašna bolezen je dolga stoletja bolnika popolnoma izobčila iz družbe, danes pa jo je že mogoče uspešno zdraviti, da le ni preveč zastarela. Kljub temu število gobavcev na svetu raste: od leta 1970 pa do oktobra lanskega leta je porast dva milijona in pol. Po podatkih svetovne zdravstvene organizacije je bilo lani v 155 državah po vsem svetu registriranih 5,327.000 gobavih bolnikov. Od teh je največja skupina v Aziji (3,704.000), druga pa v Afriki (1,205.000). V zadnjih dvanajstih letih so uspešno ozdravili poldrugi milijon gobavih bolnikov.

kotiček naših mladih

DRAGI STRIČEK!

Ime mi je David Zupančič. Star sem devet let. Sedaj grem v peti razred. Ker so počitnice, pa ti hočem tudi jaz napisati nekaj vrstic. Moja mamica mi pomaga pri tem pismu. Veš, govorim kar lepo slovensko, pišem pa bolj težko. Lansko leto sem tudi jaz bil v Sloveniji. Tam je zelo lepo. Dosti smo se igrali z drugimi otroci.

Tukaj ti pošiljam nagradno slikanico, saj zelo rad barvam in rišem.

Lepo bodi pozdravljen, pa še drugič več! — David Zupančič, Glen Waverley, Vic.

Moram vas vprašati, otroci: ali ste srečali slovenskega nadškofa? Birmanci med vami prav gotovo, pa tudi mnogi drugi. — Ali ne bi o tem srečanju kaj napisati za Kotiček? Saj tudi druge zanima. Poskusite!

DRAGI OTROCI! Sklepam, da vam je bila slika Jezuščka v božični številki všeč, saj vas je kar precej vzelo barvice v roke. Hvala za sodelovanje! Izbira zame ni bila lahka. Da sem pravično presojal, sem vaša imena napisal na drugi strani in vse poslanske risbe še enkrat pomešal. Potem sem segel po najlepši in pogledal na drugo stran po imenu. Glasilo se je: VERO-NIKA SMRDEL.

Veronika torej dobi nagrado. Vsem ostalim pa velja: drugič spet poskusite! — Striček

POZDRAVLJEN,
SLOVENSKI NADPASTIR,
KI NISI SE DALJAV USTRAŠIL
IN K NAM PRIŠEL,
DA BI NAS SREČAL,
PRINESEL NAM MIR,
NAS V VERI UTRDIL
IN BRATSKO OBJEL.
ZAHVALJEN BODI, DOLGO POT
PA NAJ POPLAČA TI GOSPOD!

S to pesmico so v Melbourne na slavnostni akademiji pozdravili nadškofa dr. A. Suštarja KRISTINA VI-DOVIČ, ROLAND MRAK ter SONJA HORVAT.

POZDRAVLJEN,
NADŠKOF LJUBLJANSKI,
SLOVENSKI METROPOLIT,
ZAHVALJEN, DA PRIŠEL SI
NAŠO VERO BUDIT!
TUDI TUKAJ RAZKROPLJENA
TVOJA JE SLOVENSKA ČREDA,
TUDI TU POD JUŽNIM KRIŽEM
TEČE NAŠA NAM BESEDA.
HVALEŽNI SMO ZA TVOJ PRIHOD —
POVRNE TRUDE NAJ GOSPOD!

S tole pesmico pa je v Geelongu pred pričetkom maše pozdravila visokega gosta KATARINCA PERSIČ.

Je morda še kaj sličnih pozdravnih pesmic iz teh dni nadškofovega obiska? Če mi jih pošljete, jih bom rade volje objavil v Kotičku. — Striček.

*Nadškof
dr. Suštar
pred cerkvijo
v Kew
z melbournskimi
birmanci
in botri.*

PERTH, W. A. — Spoštovani p. urednik MISLI! V veliki žalosti moram Vam in bralcem slovenskega mesečnika naznaniti, da je naša stoletna mamica KATARINA ILIJAS, o kateri ste pisali v lanski oktobrski številki za stoletnico, zaspala v Gospodu. Na dan 12. januarja je mirno končala svoje dolgo življenje in na 15. januarja smo jo pokopali. Vsi smo žalostni, saj smo drago mamico iz vsega srca ljubili. Tolaži pa nas zavest, da jo je Bog poklical k sebi in se bomo pri njem spet srečali.

Naj se Vam še enkrat zahvalim, da ste ob mamini stoletnici o njej tako lepo pisali v MISLIH. Njej in nam vsem ste napravili veliko veselje, ki pa ga je žal zdaj zaključila smrt. Iskreno pozdravljeni Vi in vsi bralci MISLI! — Tereza Gina Gesmundo in družina.

Hvala za sporočilo, četudi je žalostno. Vsem sorodnikom pokojne naše stoletne mamice iskreno sožalje! — Zdjaj je po vsej verjetnosti najstarejši med nami 96-letni Plutov ata v Queenslandu. Ate, le dobro se držite na poti proti stoletnici! - Urednik.

MORWELL, VIC. — Za tukajšnje in okoliške Slovence je imel nadškof dr. Alojzij Šuštar sveto mašo na ponedeljek 7. februarja zvečer. Ker lepo število za naše skromne razmere, saj tukaj v Gippslandu nas ni veliko, se nas je zbralo v cerkvi Srca Jezusovega. In tudi narodnih noš ni manjkalo, da je bila slovesnost bolj pestra in domača. Čeprav smo precej oddaljeni od melbournskega verskega središča in slovenskih šol, tudi pri nas gojimo dragoceno materino besedo, ki smo jo prejeli že z rojstvom še doma. Nadškof je bil vesel, ko je zaslišal slovensko besedo od najmlajših med nami, tako pri sprejemu pred cerkvijo kakor tudi med mašo pri prošnjah za vse potrebe. Kar v dolgi vrsti so stopali naši otroci drug za drugim na prižnico

in glasno ter brez strahu povedali vsak svojo prošnjo. Nadškofove očetovske besede pa so v naših srcih še bolj vžgale plamen božje in narodne ljubezni, ki naj v nas nikoli ne ugasne.

Po maši smo se zbrali vsi skupaj k domači zakuski, ki smo jo s skupnimi močmi pripravili v dvorani farne šole. Tu smo z nadškofom lahko po domače poklepetali in čas je prehitro minil.

Hvaležni smo patru Baziliju, ki je v spored nadškofovih obiskov vključil tudi našo malo slovensko naselbino. Zahvala tudi sestri Silvestri, ki je s spremljavo na orgle popestrila ljudsko petje, in s. Maksimilijani, ki je s svojim glasom nam vsem dala več pevske korajže.

Toliko za danes iz Morwella in vsem naročnikom ter bralcem lepe pozdrave! — Ivan Lapuh.

MT. GAMBIER, S.A. — Saj ni dolgo tega, ko sem sporočila MISLIM, da smo v Sydneyu pokopali našega strica Toneta, ženo Vam moram sporočiti drugo žalostno novico, ki je naši družini še bližja in nas je zato seveda še bolj prizadela. Dne 27. novembra 1982 nas je za vedno zapustil naš dragi mož in oče JOŽE

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

(PEPI) MEZINEC. Umril je v Queen Elizabeth Hospitalu v Adelaidi, kjer je bil zadnja dva meseca. Zdravniki so poskušali vse, da bi mu pomagali do zdravja, a bilo je zaman. Imel je neki malo poznani virus, kot so mi povedali.

Pepita smo pokopali 30. novembra tukaj v kraju, kjer že dolga leta živimo. Karinya Garden Cemetery v Mt. Gambierju je dobil njegov grob. Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem rojakom po širni Avstraliji, ki so nam poslali sožalna pisma, cvetje, ali pa celo spremljali našega dragega Pepita na zadnji poti. Prijatelji in znanci so nam v dneh žalosti stali ob strani in pomagali in pri pogrebni maši je bila naša prostorna cerkev sv. Pavla polna. Pogreb je opravil Fr. D. R. Marin. Naši otroci Sonja, Lidija, David in Nada so zbrali berila in pesmi za mašo, pri kateri so stregli sošolci.

Pokojnik se je rodil v Klancu pri Komnu dne 27. marca 1929. Tam zapušča še očeta in brata, mati pa mu je umrla, ko je imel dve leti. V domovini zalujejo za njim tudi številni drugi sorodniki, saj sva jih z možem obiskala komaj nekaj mesecev pred njegovo smrtjo. Naj omenim, da so mu zapeli v slovo tudi domači zvonovi cerkve, v kateri je bil krščen.

Pepi je bil dober mož in dober oče. Vsa leta je delal težko, da je otrokom pomagal v višje šole. Globoko je vedno zaupal v Boga in ko je bil v bolnišnici, so ga duhovniki redno obiskovali ter ga lepo pripravili na pot v večnost. Z božjo pomočjo smo se vdali žalostni u-

sodi in z molitvijo se tolažimo, da se bomo še srečali. Želimo mu mir in večni pokoj, vsem pa ga priporočam v molitev! — Olga Mezinec z družino.

Mezinčevi družini tudi moje iskreno sožalje. Pepita sem globoko cenil, saj sem bil dostikrat gost njegove prijazne družine. R.I.P. — Urednik.

SYDNEY, N. S. W. — Uredništvu in bralcem z veseljem sporočam, da smo Slovenci v Sydneyu proti koncu leta 1982 kar "kulturno zadihali".

Dne 26. novembra smo v prostorih Ethnic Affairs Commission prisostvovali svečanemu lansiranju (po domače povedano: krstili smo in jo predstavili javnosti) knjige g. Ivana Kobala "MEN WHO BUILT THE SNOWY". Zelo domačo svečanost je z nekaj besedami začel Dr. Pablo Tataro, nadaljeval je g. Kobal

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK